

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διά μέν τοὺς ἐνταῦθα κ.
κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12.
Ἐξαμηνία 6.
Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλ-
λαδίᾳ ἐτησία 14.
Ἐξαμηνία 7.
Διὰ τοὺς ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐτη-
σία φράγ. 15.
Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ 20.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Δεῖ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν καὶ ἡ παραβα-
τεὶς αὐτοὺς ἢ ῥεωχμῶν ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κατέχειν καὶ πάντα τρόπον ἐναντιοῦσθαι».
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον Δεπ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχημῶς γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναι τινος
βαναύσου ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Πῶς ὀφείλομεν νὰ σκεφθῶμεν.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα περὶ τῶν διαφορῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας, ὧν τὴν ἐκθεσιν ἐπεχειρήσαμεν πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑποδείξωμεν μὲν τοῖς ἐκλογεῦσι τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας πῶς ὀφείλον νὰ σκεφθῶσι προκειμένου νὰ ἐνασκήσωσιν, ὅπως ἡδυνήθησαν καὶ ὅσον ἡδυνήθησαν καὶ οὐχὶ ὥς ἐπεθύμουν, τὰ ἐκλογικά των δικαιώματα, καθόσον τὰ Κυβερνητικὰ μέτρα, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ ἐνταῦθα ὀργιαστικῶς ἐπεξετάθησαν καὶ ἐφηρμώθησαν, μεταβαίνομεν εἰς ἐν ἐπίσης σπουδαῖον καὶ λυσιτελὲς διὰ τὴν ἡμετέραν νῆσον ζήτημα, τὸ ζήτημα τῆς ἀποπερατώσεως τῆς προκυμαίας τοῦ λιμένος, ἥτις παρὰ πᾶν ἄλλο δημόσιον ἔργον πλεῖστον χρόνον διαρκέσασα, φαίνεται ἡμῖν ὡς ἔργον μνημύων μᾶλλον ἢ ἀνθρώπων. Διότι μολονότι δαπανῶνται κατ' ἔτος 60 ἕως 70 χιλιάδες δραχμῶν, οὐχ ἦττον τὸ ἔργον δὲν δύναται πλέον νὰ προχωρήσῃ, ἐπειδὴ τὸ βάθος τῶν ὑδάτων καὶ τὰ ἐκ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων ὀρμητικὰ κύματα καταστρέφουσι καὶ παρασύρουσι τὸν ἀσθενῆ ἐπιβραχισμὸν δι' οὗ ὀλίγαι χεῖρες ἀποπειρῶνται τὴν ἐπέκτασιν τοῦ μωλώματος αὐτῆς. Τοιαῦτα ἔργα δύναται νὰ γίνωνται διὰ χρόνου καὶ ὑπομονῆς, ἐν ὧς τὰ μωλώματα ἐνεργοῦνται ἐπὶ ἀβαθῶν μερῶν, ὅταν ὁμως φθάσωσιν εἰς βάθος τοιοῦτον, ὥστε καὶ τὸ καταπληκτικώτερον σῶμα καταπίπτει ἀπὸ τῆς φορτιγίδος ἄχρις ἀν φθάσῃ εἰς τὸν πυθμένα νὰ μεταβάλλῃ θέσιν καὶ νὰ μὴ ἀνταποκρίνηται πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἐργαζομένων, τότε ἀνάγκη νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν ἐκεῖνα τὰ ἐπιστημονικὰ μέσα, δι' ὧν ἐν Εὐρώπῃ ταχύτατα καὶ ἀποτελεσματικώτατα ἐνοικοδομοῦνται ἐν τοιοῦτοις βάθεσι μωλώματα ἐκ τετραγώνων κυβικῶν ὀγκῶν, εἰς τὴν ξηρὰν πρότερον πηγνυμένων καὶ ἔπειτα βυθιζομένων καὶ ἀσφαλῶς συνδεομένων. Ὅστις νομίζει ὅτι οὕτω σκεπτόμενοι σκεπτόμεθα κακῶς, ἅς ἐπισκεφθῇ τὰ ἔργα τῆς ἡμετέρας προκυμαίας ἐν ὧρᾳ γαλήνης καὶ θέλῃ παρατηρήσῃ, ὅτι εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἐνὸς ὀροπεδίου ἐκ λίθων διαφόρου μεγέθους εἰς μίαν ἐκτεταμένην περιφέρειαν ἐξαπλουμένων, καθόσον ἐνθεν μὲν τὰ ὀρμητικὰ κύματα, ἐνθεν δὲ τὸ βάθος τῶν ὑδάτων δὲν ἐπιτρέπουν νὰ προχωρήσῃ εἰς ὅδῳ ἀπολήγουσα ἢ γραμμὴ τῆς προκυμαίας, ἀλλὰ σχηματίζεται περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον περιφέρειᾳ νήσου, ἀπὸ τῶν ὀβρίων τῆς ὁποίας κατακυλιόμενοι οἱ ὀρηκτοὶ ριπτόμενοι λίθοι λαμβάνουσι τὴν σφοδρὰν διεύθυνσιν καὶ γίνονται ἀρραγεῖς. Τὸ ἔργον ἄρα τοῦτο ἐπιμένοντες λέγοντες ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ πλέον διὰ τῆς μέχρι τοῦδε ἀτελοῦς μεθόδου τοῦ μωλώματος, καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν προτολήν τῆς ἐπιστατούτης ἐπ' αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς, καὶ τὴν μαρτυρίαν τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα ἔργα ἡσυχολημένων τεκτόνων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπέκτασις τῆς προκυμαίας θεωρεῖται μία τῶν σπουδαιοτάτων τοῦ λιμένος ἡμῶν ἀναγκῶν καὶ ἰδίως διότι θέλει χρησιμεύσῃ ὡς προπύργιον καὶ προμαχῶν τοῦ μέλλοντος νὰ κατασκευασθῇ πακτω-

Κυβέρνησιν πρότασιν ὅπως προβῇ εἰς τὴν σκέψιν τῆς ἀποπερατώσεως τῆς προκυμαίας μέχρι τοῦ σημείου τοῦ ὑποδειχθέντος πρὸ τριῶν ἐτῶν παρὰ τοῦ Μηχανικοῦ κ. Πασχάλλ, καὶ δι' ἐφαρμογῆς τῶν νεωτέρων ἐν Εὐρώπῃ μέσων τῆς λιμενοποιίας. Καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν μὲν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτεῖται ποσὸν ἐνὸς καὶ ἡμίσεως περίπου ἑκατομμυρίου δραχμῶν, οὐχ ἦττον τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ πορίσῃ ἡμῖν ἡ Κυβέρνησις παρὰ τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τόκῳ μετρίῳ, ὀρίζουσα πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τοῦ χρεωλυσίου αὐτοῦ τὰς προσόδους τῆς προκυμαίας. Διότι ἄλλως, ἐὰν δαπανῶμεν κατ' ἔτος ὅσα δαπανῶνται, εἰς γραφεῖς, παραγραφεῖς καὶ ἀντιγραφεῖς, εἰς ἐπιστάτας, ἀντεπιστάτους καὶ ὑποεπιστάτας, τὰ μὲν ἐμπαίζομεν ἡμεῖς ἡμᾶς αὐτοὺς, τὰ δὲ ρίπτομεν ἀνευ λόγου χρήματα εἰς τὸν θαλάσσιον βυθόν, καὶ τέλος πάντων δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ἀδιστακτικῶς ὅτι ἡ προκυμαία τοῦ λιμένος ἡμῶν ὅχι μόνον δὲν θὰ ἀποπερατωθῇ ποτέ, ἀλλὰ καὶ, τῆς συντελείας τῶν αἰώνων πληρωθείσης, ἀκόμη θὰ ἐξακολουθῶσι λίθους πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ριπτόντες οἱ ἐπίγονοι ἡμῶν. Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὁμολογημένως εἰργάσθη συντόμως καὶ ἀποτελεσματικῶς ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων κ. Ζηρόπουλος, οὗτινος τὴν ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ τόπου μέριμναν μετ' εὐαρέστων ἀναμνήσεων πᾶσα ἡ πόλις ἀναφέρει. Ἐκτοτε δὲ κακεδικάσθη ὁ τόπος ἡμῶν ἀρὸς ὁὐρανὸν καὶ πᾶσιν ἄλλοις, τρυφείας ἀπὸ ὅζοντα καὶ πάσης ἐρεσχελείας μεστά. Οὐχ ἦττον γράφοντες περὶ τούτων ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν τὰς περὶ τοῦ τόπου ἐνεργείας τοῦ ἀξιότιμου Νοάρχου ἡμῶν κ. Θεοχάρους, ὅστις δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἤδη, καθησυχάσας ἀπὸ τῆς τύρβης καὶ τῶν ἄλλων δυσχερειῶν τῶν ἐκ τῶν Βουλευτικῶν ἐκλογῶν, θέλει ἐπιληφθῇ τούτων τῶν ζωτικωτέρων τοῦ τόπου ἀναγκῶν, ἄρωγους ἔχων καὶ τὴν σύμπραξιν τῶν βουλευτῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν τοῦ τόπου ἐπὶ πάντα τὰ κοινωφελῆ ζήτήματα, ὧν πρῶτιστα θεωροῦνται τοῦτο τὸ τῆς προκυμαίας καὶ τὸ ἄλλο τὸ τοῦ πακτωτηρίου, δι' ὃ οὐδαμῶς δὲν πρέπει ἡ Κυβέρνησις νὰ διστάσῃ νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἡμισυ τῶν προσόδων, τῶν εἰσπραττομένων ἐκ Σύρου διὰ τὴν ὁδοποιίαν τοῦ Κράτους, καθὼς καὶ ὁ Δῆμος Ἑρμουπόλεως, παρέχων καὶ οὗτος τὸ ὄγδον τῶν δημοτ. τελῶν, φόρων, ὅπερ θέλει εὐχερῶς πράξῃ, ἅμα ἀποφασίσῃ νὰ περικόψῃ τὰς περιττὰς δαπάνας τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς ἄλλης δημοτικῆς διοικήσεως. Ἡ Κυβέρνησις μάλιστα, συλλογίζομένη ὅτι μόνον 30 χιλ. δραχ. παρεχώρησε μέχρι τοῦδε ἡ Ἐλν. Τράπεζα ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προκυμαίας, ἐνῷ ἔχουσι δαπανηθῇ δι' αὐτὴν ἑπτακόσαιο περίπου χιλιάδες δραχμῶν, ὀφείλει ἤδη νὰ δώσῃ πᾶσαν δυνατὴν συνδρομὴν πρὸς ταχέαν περαίωσιν αὐτῆς· διότι τῇ ἀληθείᾳ ἀσυγγνώστον δεικνύει ἀδιαφορίαν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας νήσου, ἀφ' ἧς ἄχρι τοῦδε ἔχει εἰσπράξῃ ἐπέκεινα τῶν ἐννευήκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ ἰδίως ἀπὸ τῆς Ἑρμουπόλεως, ἥτις καὶ εἰς οὐκ ὀλίγας δημοσίας δαπάνας συντρέχει τὸ δημόσιον διὰ τοῦ Δήμου, ταμεῖου. Διόλου δὲ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ μὴ

ἀποτίωσι καὶ λιμενικόν τινα φόρον τὰ καθ' ἐκάστην ἐν τῷ ἡμετέρῳ λιμένι προσορμιζόμενα ἀτμόπλοια, ἢ τοῦλάχιστον ἐπὶ τοσοῦτον μόνον χρόνον, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ ἀφορᾷ καὶ εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων καὶ αὐτῶν τῶν ταῦτα κεκτημένων ἐταιριῶν, καὶ εἰς τὴν ταχυτέραν καὶ εὐκολωτέραν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν αὐτῶν, ἥτις πολλάκις γίνεται πρόσκομμα σπουδαῖον εἰς τὴν ταχέαν ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου λιμένος ἀπαλλαγὴν των. Ἰδοὺ ἐν συνόψει εἴπομεν ὅτι εἴχομεν νὰ εἰπώμεν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας καὶ ἰδίως ἐκείνων, ὅσαι ἀποβλέπουσι τὰ συμφέροντα, τῆς πρωτεύουσας τοῦ Νομοῦ. Λέιπεται ἤδη νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον θέλουσι σπεύσῃ εἰς τὴν πραγματοποίησιν, ἀν οὐχὶ πάντων, τοῦλάχιστον τῶν ἀναγκασιτέρων καὶ χρησιμωτέρων ἐξ αὐτῶν, οἷτε κύριοι βουλευταὶ τῆς ἡμετέρας Ἐπαρχίας, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον, τὸ Ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἡ Δημοτικὴ καὶ ἡ Διοικητικὴ ἀρχή. Ὁ λαὸς τῆς Ἐπαρχίας ἡμῶν, λαὸς ἄγαν φιλήσυχος καὶ φιλόνομος, πρὸς δὲ ἀνεκτικὸς καὶ φίλεργος καὶ, τὰ πάντων κράτιστον, ἀμνηστικὸς καὶ πρᾶος καὶ πρὸς αὐτὰς ἐπὶ τὰς καταχρωμένας τῆς ἀνοχῆς του Κυβερνήσεως, οὐ μόνον ἔπραξε καὶ πράττει τὸ προσήκον αὐτῷ ἀλλὰ καὶ πέραν τοῦ προσήκοντος προὐχώρησε, μεγάλα καὶ τεράστια διαπραξάμενος κοινωφελῆ καὶ βιωφελῆ βιομηχανήματα πρὸς συντήρησιν τῶν ἐργατικῶν κατοίκων αὐτῆς. Ταῦτα δὲ πάντα ἐγένοντο δι' ἰδιωτικῶν κεφαλαίων καὶ ἀνευ οὐδεμιᾶς συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου. Ἡδὲ φυγαδευθέντος τοῦ ἐμπορίου ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, μάτην, νομίζομεν, ἔκρουσε καὶ κρούει τὰς θύρας τοῦ Δημοσίου ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς θίασος, ὑλικὰς τινὰς ἐκ μέρους αὐτοῦ θυσίας ἀπαιτῶν πρὸς παλινόρθωσιν τῆς ἐμπορίας. Ἀλλ' ἀν καὶ αἱ προσπάθειαι ἅς καταβάλλει ὁ παρ' ἡμῖν ἐμπορικὸς σύλλογος, περὶ ἀτελείας τοῦ ἐμπορίου ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν, ἤθελον παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ναυαγήσῃ, τοῦλάχιστον ἡ Κυβέρνησις ἅς μὴ ἀδιαφορῇ περὶ τοῦ βράχου τούτου καθ' ὅλοκληρίαν, ἀλλ' ἅς συντελέσῃ ἠθικῶς πως καὶ δι' ἐλαχίστων θυσιῶν εἰς τὴν κατάρτισιν τοῦ λιμένος αὐτῆς, βεβαία ὅτι μικρὰν μόνον συνδρομὴν ἐὰν θελήσῃ νὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν θέλει τὴν ἐξαγάγῃ ἐκ τῶν δυσχερειῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀπειλοῦσι τὴν ὑπαρξίν καὶ ταύτης καὶ τῶν περιουσιῶν νήσων, τῶν ἀπ' αὐτῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀντλούσων εὐπορίαν τινὰ καὶ εὐημερίαν.

Η ΚΡΙΣΙΣ.

ὑπὸ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΠΗΛΙΩΤΑΚΗ.

[Συνέχεια· ὅρα φύλλον 176.]

Ἐξαιρέσει τῶν πρωτευουσῶν τῶν Νομῶν καὶ τινῶν ἄλλων Ἐπαρχιῶν, ἐνθα ἐκλεκτικαὶ ψῆφοι γίνονται ἴσως ἀνεκταί, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως νὰ ἐξουδετερωθῶνται δι' εἰκονικῶν ψηφοφόρων, ἢ διὰ τῆς ἐκβιάσεως, ἢ καὶ δι' αὐτῆς τῆς καλπονοθεύσεως, ἐν τοῖς ἐξῴς Δήμοις· ἀλλὰ τοῦ ἐλευθέρου καὶ εἰλικρινῆς ψηφοφορίας δὲν ὑπάρχει.

Πᾶσαι αἱ ἐγγυήσεις, μετὰ τὰς ὁποίας ὁ νόμος περιβάλλει

τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν γνησιότητα τῶν ἐκλογῶν, εἰσὶν ἄψυχοι καὶ ἰδανικά, μόνη ἡ παντοδυναμία τοῦ Δημάρχου ἐστὶν ἐνεργὸς καὶ ἰσχυρά.

Ὁ Δήμαρχος ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ δύο ἰσχυρότατα μέσα, τὴν δημοτικὴν καὶ ἀγροτικὴν ἀστυνομίαν, καὶ τὴν ἀπογραφὴν. ἔθθα δὲ δὲν ἐπαρκοῦσι ταῦτα, καὶ τὴν πταισματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Βερηνοδικίου, ὅστις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶναι ὄργανον αὐτοῦ. Πάντες καταχρῶνται τὰ μέσα ταῦτα, ὅπως ἐπιβληθῶσιν εἰς τοὺς συνδημώτας τῶν, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ αὐτῶν τῶν περιβεβλημένων δημοτικὸν τι ἀξίωμα· κυριάρχου δὲ γινόμενοι οὕτως ἐν τῷ Δήμῳ τῶν, καὶ καταλόγου, καὶ κληρώσεως, καὶ ἐκδικάσεως παραπόνων, καὶ ψηφοφορίας, καὶ διαλογάς, καὶ πρωτόκολλα, πάντα καταχρηστικῶς, εἰκονικῶς, ἢ καλπονοθευτικῶς διεξάγουσι, πάντα ἐν τῷ Δήμῳ τῶν κατὰ τὴν θέλησίν των περατοῦνται.

Ἡ ἐπιτήρησις τῆς Διοικητικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἔχοντο, διότι αἱ Ἀρχαὶ εἶναι τοῦ βουλευτοῦ, ὁ δὲ βουλευτὴς τοῦ δημάρχου. Ἰσαύτως δὲ καὶ ἡ τῶν δικαστηρίων, διότι ὁ μὲν Εἰσαγγελεὺς ἐστὶ μετακλητικὸς, ἐπομένως ὑποχρεῖται, ἀμέσως μὲν τοῦ βουλευτοῦ, ἐμμέσως δὲ τοῦ Δημάρχου. Ὁ δὲ Πρόεδρος καὶ οἱ Δικασταὶ εἰσὶ μὲν ἰσοῦοι, ἀλλ' ἡ ἰσοδότησις ἀπέτυχε καὶ ἀδύνατον ἦν νὰ μὴ ἀποτύχῃ ἐν Ἑλλάδι· μόνον εἰς χεῖρας καλῆς Κυβερνήσεως ἡδύνατο αὕτη νὰ ὀδῶσιν τοὺς προσδοκώμενους καρπούς. Οἱ δικαστικοὶ διορισμοὶ ἐγένοντο καὶ γίνονται, κατὰ πρῶτον μὲν λόγῳ φατριασμοῦ, κατὰ δεύτερον δὲ λόγῳ εὐνοίας· οἱ τῆς πρώτης κατηγορίας Δικασταὶ εἰσὶ μεροληπτικοί, οἱ δὲ τῆς δευτέρας ἀνίκανοι. Μὴ λησμονώμεν δὲ, ὅτι πάντες εἰσὶ μεταθετοὶ, προσέτι δὲ ὅτι ὁ Δήμαρχος, δεσποζὼν ἐν τῷ Δήμῳ του, ἔχει τὴν εὐκολίαν νὰ φέρῃ ἐνώπιόν των οὕτω παραμεμορφωμένα τὰ πράγματα, ὥστε νὰ ἔχῃ πάντοτε τυπικῶς τὸν Νόμον ὑπὲρ αὐτοῦ.

Τὰ ἐκλογικὰ ὄργανα ἀσώτως ἐπολλαπλασίασεν ὁ Νόμος, ἀλλ' ἴσα ἴσα ἐνεκα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν αὐτοῦ, ἀπέβησαν ἐπιζήμια εἰς τὸν σκοπὸν του· διότι σπάνιον καὶ σχεδὸν ἀκατόρθωτον ἀποδοῖναι νὰ μὴ τύχῃ ὁ Δήμαρχος τῆς συνδρομῆς ἢ τῆς συγκαταβάσεώς τινων ἐξ αὐτῶν, ἐν δ' ἐξ αὐτῶν ἂν προσοικειωθῇ, ἐπιτυχάνει τοῦ σκοποῦ του.

Ἐκ τῶν ἐπομένων δύο ἀνεκδότων, τὸ μὲν χαρακτηρίζει τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Δημάρχου, τὸ δ' ἕτερον τὴν πονηρίαν καὶ τὸ καλυμνῆσαν αὐτοῦ.

Εἰς Δήμαρχος διὰ νὰ χλευάσῃ ὑποψήφιόν τινα βουλευτὴν, πρὸς δὲν διεφύρετο ἀτομικῶς, τῷ ἐξαπέστειλεν, ὅπως εἶχε προαναγγείλει αὐτῷ, ἀνυπόδητον τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς κάλπης του, ἐν ἧ δὴ μόνον εὐρέθησαν λευκά σφαιρίδια, ὅσα καὶ προείπεν ὅτι ἔμελλε νὰ ἐπιτρέψῃ.

Ἄλλος δὲ Δήμαρχος, πολέμιος τυγχάνων αὐτῶν τῶν Ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, καὶ ἐπομένως ἐχθρὰς ἔχων πᾶσας τὰς Ἀρχάς, διοικητικὰς, δικαστικὰς καὶ στρατιωτικὰς, πρὸς δὲ καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτὸν τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ὁμόφροντα τὰ μέλη αὐτῆς, κατάρθωσε νὰ διαπράξῃ τὴν καλπονοθεύσιν οὕτω πως.

Διέφθερε τὸν ἐπὶ κεφαλῇ τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως ἀποσπασματόχον, ὅστις, τῇ αἰτήσῃ τῶν Ὑπουργικῶν ὑποψηφίων, εἶχε σταλῇ πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ἐξασφαλισθῇ, χάριν αὐτῶν, τὴν ἐλευθερίαν καὶ γνησιότητα τῆς ἐκλογῆς· μετὰ δὲ τοῦτο, τῇ εἰσηγήσει του, τὰ ὁμόφρονα αὐτοῦ μέλη τῆς ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, προκαλέσαντα βῆξιν κατὰ τοῦ Προέδρου, ἀπέπεμψαν αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου τῆς ψηφοφορίας. Οὗτος ἐξηγήσατο μὲν τότε τὴν ὑποστήριξιν τοῦ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, ἵνα ἐγκαταστήσῃ αὐτὸν εἰς τὰ καθήκοντα του, ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς αὐτοῦ, προσποιηθεὶς δισταγμούς καὶ προβάλλων φόβους μὴ, ὑπακούων εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου μόνον, ἐκβῆσθαι τὴν εὐθύνην του, ἀνέβηκε τὴν συνδρομὴν του ἐπὶ δύο ὥρας, καὶ ἔδωκεν οὕτω καιρὸν εἰς τὰ τέσσαρα ἄλλα μέλη, μέινοντα μόνον ἐντὸς τοῦ ἐκλογικοῦ περιβάλλου, νὰ καλπονοθεύσωσιν.

Οὕτως αὐτὴ ἡ πληθὺς τῶν ἐγγυήσεων, τὰς ὁποίας ὁ Νόμος ἐπέσπερυσεν, ἵνα περιφρουρήσῃ τὴν γνησιότητα τῶν ἐκλογῶν, ἐρησιόμισεν καὶ χρησιμεύει πρὸς νόθευσιν αὐτῶν. Ἡ καλπονοθεύσις διατελεῖ ἐν πλῆρει καὶ ἀνέτῳ κατωχῇ τοῦ πολιτεύματος καὶ τῆς πολιτείας μας, εἰς τὸ πείσμα τῶν ἐν τῷ νόμῳ ποινικῶν διατάξεων, εἰς ἃς οὔτε ὑπεβλήθη μέχρι τοῦδε, οὔτε ὑποβλήθησεται εἰς τὸ μέλλον ἡ παντοδυναμία κεφαλῇ τῆς.

Κύριον καὶ ἀπαραίτητον ὄργανον αὐτῆς εἶναι ὁ Δήμαρχος ὅστις, κατανοήσας τὴν χρησιμότητά του, καρποῦται πᾶσας αὐτῆς τὰς ὠφελείας.

Ἀδίκως κατ' ἐμὲ θεωροῦνται ὑπεύθυνοι τῆς παρούσης κατὰστάσεως οἱ πολιτευόμενοι, ὑπουργοὶ καὶ βουλευταί. Ἀπαντες εἰσὶ μὲν κατακριτέοι, διότι γίνονται ὄργανα τῶν διαπραττομένων καταχρήσεων, ἀλλ' αὐτοὶ οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ὠφελοῦνται. Αἱ ἐπονεῖς οἱ συναλλαγαί, ἃς περιλαμβάνει καὶ χαρακτηρίζει τὸ Ἀσιατικὸν ῥοσπρέτι, δὲν εἶναι τοῦ πολιτευομένου, οὔτε τοῦ ὑπουργοῦ, οὔτε τοῦ βουλευτοῦ, ἀλλὰ τοῦ δημάρχου. Διορισμοὶ, μεταθέσεις, χάριτες, ἀποφυλάξεις καὶ ἀθωώσεις ἐγκληματιῶν, κατὰ παραγγελίαν τῶν δημάρχων προκαλοῦνται, εἰς αὐτὸν περιέρχονται καὶ εἰς αὐτὸν πράγματι καθίστανται χρήσιμα.

Τὸ δημαρχικὸν μαστίγιον φοβῶνται καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μερίδων. Εἰς ἐξ αὐτῶν, διότι ἐστερήθη τῆς ὑποστηρίξεως ἐνὸς μόνου ἐκ τῶν δημάρχων τῆς ἐπαρχίας του, μι-

κροῦ δεῖν δὲν ἐξελέγετο βουλευτὴς, καὶ μὴ ὢν βουλευτὴς, δὲν ἦτον οὔτε ἀρχηγὸς μερίδος. Ὅτι εἶπον δι' αὐτόν, εἶναι κοινὴ πάντων τῶν ἀρχηγῶν καὶ πάντων τῶν πολιτευομένων ἀδυναμία.

Ἀφ' οὗ τοιοῦτοι εἶναι αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μερίδων καὶ οἱ πολιτευόμενοι ἀπέναντι τῶν δημάρχων, πάντῃ περιττὸν θεωρῶ νὰ κάμω καὶ λόγον περὶ νομαρχῶν, ἐπαρχῶν, ταμιῶν, οικονομικῶν ἐφόρων, εἰσαγγελεῶν, δικαστῶν, μισθάρχων καὶ ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, οἵτινες ἄγονται καὶ φέρονται, κατὰ πᾶσαν ὑπουργικὴν μεταβολὴν, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τοῦ Βασιλείου, κατὰ βούλησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν δημάρχων.

Οὗτος δὲ ὁ Δήμαρχος, ὁ κατορθώσας διὰ τῆς πονηρίας του νὰ στήσῃ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πολιτείας, ὁ ὑποτάξας ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ σύμπασαν τὴν διοίκησιν, δὲν εἶναι ὁ ἐντιμὸς προεστῶς τῆς κοινότητος. Γνωρίζομεν ἐκ τῶν προηγουμένων ὅτι ὁ Δήμαρχος συνελήφθη ἐν τῷ φατριασμῷ, ἐγεννήθη ἐν τῇ διαφθορᾷ, καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ Ὁθωνοῦ, ἐξῆλθεν ἐν τῇ ἀνομίᾳ τῆς εἰκονικότητος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐναστάσεως δυναστείας ἐν τῇ ἀνομίᾳ τῆς καλπονοθεύσεως. (α)

Εὐτυχῶς ἡ ἐξουσία του ἐσχολάζεν ἐπὶ Ὁθωνος, διότι ἡ βασιλεία τοῦ Ὁθωνοῦ, οὕτω μέχρι ζηλοτυπίας συγκεντρωτική, οὐδεμίαν ἄλλην ἀνείχετο ἀρχήν. Ἦδη δὲ ἀχαλίνωτος οὕσα νέμεται ἀσυστόλως τὰ τῆς πολιτείας, καὶ ἡ διοίκησις, ἐξυπηρετοῦσα τὰς ποταπὰς τῶν δημάρχων ὁρέξεις, περιήλθεν εἰς ἐξαχρείωσιν, προσλαβοῦσα πρὸς τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν ἀναίδειαν.

(α) Τοιοῦτος εἶναι ἐν γένει ὁ Δήμαρχος· ὁμολογῶ ὅμως ὅτι ὑπάρχουσιν ἐντιμοὶ ἐξαίρεσεις. Τοιαύτας ἐξαίρεσεις ἀπαντᾶ τις καὶ μετὰ τῶν ἄλλων διοικητικῶν δικαστικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπαλλήλων.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΛΕΙΟΥΣ.

Ἐκφωνηθεὶς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς εἰκοσαετοῦς

καὶ ἐναρέτου θυγατρὸς τοῦ ἐκ Τήνου

Κυρίου Ἰωάννου Καλάβρια,

ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῶν Ταξιάρχων

τῆς Τήνου, τῇ 1 Ἰουλίου ε. ε.

ὑπὸ ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΗΓΑ,

τελειοφοῦτου τοῦ Γυμνασίου Ἀθηνῶν.

Ἀκούσατε Χάρων!

Καὶ αὖτις ἡ σκελεθρά σου χεὶρ τὴν βαρύνοντον τοῦ ἀκαταλήπτου τελοῦσα προσταγὴν κρούει τὴν θύραν οἰκίας, ἥτις νῦν ἐστὶ καὶ βαρὺ φέρε τὸ ἄλγος διὰ τὴν πρώτην ἡν προσφάτως ἐπὶ νῆγκας πληγὴν! Καὶ αὖτις στογερὸν καὶ σπαραξικάρδιον ἔργον τελῶν δεύτερον ἐκ τῆς αὐτῆς οἰογενείας θαλερὸν σέκνον ἐπὶ τῆς πυρᾶς τῆς ἀπωλείας ῥίπτεις!!

Ὡ ματαιότης, ὦ μηδὲν!

Αὗται αἱ λέξεις, μεθ' ὧν ἡ ἀνθρωπίνη ἀδυναμία ἀενάως παλαίει, μοὶ παρίστανται ὡς μόναι ἀρμόζουσαι εἰς στιγμὴν τόσον ἐπάρχον, καθ' ἣν ὡς κεραυνὸς ἡ τοῦ αἰωνίου βουλῆ ἐκ τῶν οὐρανίων δωμάτων ἀπολυθεῖσα ταχέως τελεῖται, καθ' ἣν τὸ φαιδρὸν καὶ γελῶν, τὰ τὴν ἐνστικτον ἐμφαίνοντα ἀγαθότητα νεκροῦνται, τοῦ ψυχροῦ καὶ φοικιάδους ἐπικρατοῦντος, καθ' ἣν τὰ γλυκερὰ ὄνειρα, αἱ πτερόσσοι ἐλπίδες, οἱ κουφόνιοι ἔρωτες, τὸ φαντασιώδες ναυαγοῦσι, καθ' ἣν συγκινήσεις, φιλοτιμίαι, πάλη κατὰ τοῦ ποταποῦ καταπαύουσι, καθ' ἣν τὰ λαμπρὰ τῆς φύσεως κάλλη, ὁ ζωογόνος ἥλιος σβέννυνται, μόνος τῆς ἐπιθανάτιου αἴγλης ἐπιτῆς ἀνθρωπίνου μηχανῆς ἐπικαθημένης!!

Τάλαιρα κόρη!

Ἐπεσεσὶ ἐνθ' αὖ τὰς πρώτας τῆς μακρᾶς τοῦ βίου ὁδοῦ δειροστοιχίας διεβαινες, καὶ μόλις εἰς τὸ συμπόσιον αὐτοῦ ἐκάθησας, ἐπεςες ὡσεὶ ζωὴν καὶ εὐωδὸς ῥόδον μόλις τοῦ κάλυκος τοῦ ἐξερχόμενον ὑπὸ βανδάλου δὲ χειρὸς ἀρκαπάζομενον, ἐνθ' μετὰ τῶν μυροβόλων τοῦ Μαΐου κρίνων συνηριμείσας, ἐπεςες ἐνθ' νυμφίῳ χεὶρ τερψιθύμους· σοὶ προστεινέτο καὶ νέαντες τοῦ ἡμεναίου στέμματα τοὺς κροτάφους σου νὰ περιβάλλῃ ἔμελλε! . . . ἐνθ' . . . Ἀλλ' οἶμοι! ἀντὶ τούτων εἰς νεκρὸν νὰ κείσαι κρᾶδατον, ἀντὶ ἐν νυμφικῷ κοιτῶνι λαμπρὰ τοῦ ἡμεναίου, τετράς ἐπιθανάτιον πενθίμως τὸ πῶς κυμαίνουσαι, νὰ σὲ προπέμψωσιν ἄωρος εἰς τὴν πανυστάτην κοιτῶν!

Ὡ στιγμὴ ἀπιστίας, στιγμὴ καθ' ἣν ὡς διὰ σάλπιγγος ἐφ' ἅπασαν τὴν πόλιν μας ἀντήχουν, ἡ Μπαμπὲ θνήσκει . . . ἡ Μπαμπὲ ἔθανεν . . . τίς δὲν ἠσθάνθη ἑαυτὸν ἀνατριχίοντα εἰς τὴν καταπληκτικὴν ταύτην εἰδησιν, τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἐδάκρυσε ὡς ἐάν λυπηρὸν συμβᾶν εἶχεν ἐπιπέσει ἐπὶ τοῦ οἴκου του, τίς λέγω δὲν ἐσπῆγγε τὸ δάκρυ τῆς ἀπελπίσεως ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του, βλέπων νεάνιδα εἰκοσι μόλις Μαΐου διελθοῦσαν ἐκ τοῦ ἀνθῶνος τοῦ βίου ἄωρος ἐκλείπουσαν! ἄκαμπτον εἰς τοὺς θρήνους καὶ κοπετοὺς τῶν γονέων αὐτῆς, μὴ δυναμένη νὰ ῥίψῃ χάριεν, συμπαθὲς βλέμμα εἰς τὸν παμφίλταν καὶ ἀξέσπαινον αὐτῆς ἀδελφόν, Περικλέα, ὅστις πᾶσαν περὶ ἑαυτοῦ ἰδέαν ἀποβάλλων, ἐπεδόθη ὁλοψύχως εἰς

τὴν τῆς οἰογενείας αὐτοῦ περιθάλψιν, ὅστις πρὸ πολλοῦ τῇ ξένῃ γῇ ἐγκαταλιπὼν εἰς τὴν πατρίδα ἐπανέκαψεν, ὡς πῶς τοὺς καρπούς τῶν κόπων του ἀπολαμβάνῃ ἐν τῷ κόλῳ πῶ τῆς πατρικῆς ἐστίας, καὶ ὅςτις δύο πικρίας ποτίσας μέγαν στεφάνης ἐπάλληλα κατέπιεν!!! Πανταχοῦ ἐπὶ τῷ ἀκούσματος τοῦ δεινοῦ κατάπληξιν, πανταχοῦ λύπη, καὶ ἀπὸ δακρύων εἰς τὸ συρῆσαν πλῆθος, ὅπερ οἶονεἰ ἐξωγραφημένην φέρῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου του τὴν εἰκόνα τοῦ πένθους καὶ τῆς κατηφείας· πρὸς δὲ ἡ πενθίμως διάταξις τῶν ἱστών τῶν πλοίων, τῇ βαρυνενοῦσας κρούοντες κώδωνες, πανταχοῦ ἀπελπίσις πάντες κόπονται, πάντες δέονται. . .

Ἀπλὴν ὁ κλαυθμὸς τὰ ὧτά της ματαίως ἐπικρούει, νᾶνάλγητος εἰς κοπετοὺς τοὺς θρήνους δὲν ἀκούει.

Μάτην ἡ ἐπιστήμη πᾶσαν προσπάθειαν κατέβαλε, καὶ

πᾶσαν ἱατρικὴν καὶ φαρμακευτικὴν ἐμπειρίαν ἐξήντησε. . .

Μάτην οἱ γονεῖς ἐστέναν ἀναπέμποντες δεήσεις πρὸς τὸν Ὑψίστον, μάτην διὰ τῶν τρυφερωτέρων ἐναγκαλισμῶν ἐνηγκαλίζοντο ταύτην, ἡ κόρη ἐξέφυγεν ἐν μέσῳ περιπτύξεων, θρήνων καὶ δεήσεων, ὑπ' οὐδενὸς τούτων τοῦ πανισχύρου καὶ αἰμοδιψοῦς θανάτου καμπομένου, ὅστις ὑλοῦμενος ἡγάγεν αὐτὴν παρὰ τῷ προαποχόμενῳ προσφιλῇ αὐτῆς ἀδελφῷ Ἀλκιβιάδῃ δὲν ὑπερηγάπα, ὅπως εὖρη ἀνάπαυσιν τῶν ἀλγηδόνων, οὗς ὁ θάνατος τούτου ἐνεστάλαξεν ἐντὸς τῶν στέρνων αὐτῆς, καὶ δι' ὃν ἴσως θνήσκει.

Ῥομοὶ πόνοι, πρόπονοι!

Ἀλλ' ὦ σκιά τῆς νεάνιδος ταύτης· αὕτη ἄρα εἶναι ἐκείνη ἡ πρώην εὐρωστος καὶ ζωηρά· αὕτη εἶναι! ἡ ἄλλοτε στερεῶ ποδὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους βαίνουσα· Αὕτη εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποῖαν πρὸ μικροῦ ἐνθυμούμεθα ἔχουσιν καλὴν τὴν ὄψιν καὶ ἀκμαίαν τὰς σωματικὰς δυνάμεις; Ὡ! Εἶναι αὕτη; ὄχι! ὄχι! παρήλλαξε, ὄλως ἡλλοιώθη, κατήντησεν ἄγνωστος! Ὡ πόσον ἡ ὄψις σου μαρτυρεῖ τὰς ἀλγηδόνους καὶ τὰς σωματικὰς ὀδύνας, ἃς ὑπέστης ὡς μάρτυς κατὰ τὸ βραχυκρόνιον τῆς νόσου σου διάστημα. Ἐμαρτήρησας κόρη . . . Ὡ τοιοῦτος θάνατος, τοιοῦτος ἀποχωρισμὸς εἶναι ἀπαρηγόρητος, τὸ ἄλγος καθίσταται ἀφόρητον, τὰ δάκρυα ἀκράτητα, τὸ πένθος δυσβάστακτον. Δώτωμεν οὖν ἐλευθερίαν τὴν ἐξοδὸν τῶν δακρύων, ἀφήσωμεν τοὺς δακρυακτοὺς ἀσκούς· νὰ ρέυσωσι, θρηνησατε ὦ δύσμοιροι γονεῖς, τοιαύτη νεκρὰ πρέπει νὰ κλαυθῇ, κλαύσατε διότι τὸ δάκρυ εἶναι ἡ μόνη ἀνακούφισις τῶν πενθούντων.

Σὺ δὲ ὦ χαριτόβρυτος νεάνις ἀπέλθε, ἀνάβηθι εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, τὰ δώματα τῶν μακάρων· εἴθθα ἐς αἰεὶ ἀκούεται ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων, ἔθθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος· ἵνα μετὰ τοῦ πρὸ ἡμῶν περὶ ἐνιαυτοῦ θανάτους παμφιλτάτου σου ἀδελφοῦ καθικετεύεται τὸν οὐράνιον πατέρα, τὸν δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, ὅπως καταπέμψῃ παραμυθίαν τινὰ εἰς τοὺς ἀπαρηγορήτως θρηνοῦντας, ἐπὶ τῷ ἀκαίρῳ θανάτῳ ὑμῶν γονεῖς.

Ἀδελφοί!

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς καλυρθήσεται ὑπὸ τὴν ψυχρὰν καὶ μέλαιναν γῆν τὸ σῶμα τῆς θανούσης. Δεῦτε οὖν προσέλθετε γονεῖς τε καὶ ἀδελφοί, συγγενεῖς τε καὶ φίλοι, καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες αὐτήν. Δεῦτε περὶ τὸ φέρετρον ἵνα δώμεν αὐτῇ τὸν πανύστατον ἀσπασμόν, φωνήσωμεν δὲ ἐν συντριβῇ καρδίας ἵνα ἡ γῆ πῆσθαι κούφῃ ἐπὶ τὸ δέμας τῆς ἐναρέτου Μπαμπῆς, καὶ ἡ μνήμη ἡ αἰωνία, αἰωνία.

Συμβουλαὶ καὶ διορθώσεις τῶν χρονολογικῶν διορθώσεων τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Ἦθελον αἰσθανθῇ μεγίστην ἀηδίαν ἂν ἐκ φιλολογικῶν οὕτως εἰπεῖν καθήκοντος ὑπεχρεοῦμεν ν' ἀπαντήσω εἰς τὰς κατ' ἐμοῦ ἀπευθυνθείσας διὰ τῆς ἀξιολόγου ἀπαντήσεως (ἡρολογικὰς διορθώσεις (τῆς 380 σελίδος τῆς Ἱστορίας Σύρου) ὑπὸ τινος ψευδωνύμου Ἀλεξανδρέως. Ἐπειδὴ ὅμως οὐδὲν ἐν τῇ συνεχείᾳ τῶν ἐπικρίσεων καὶ διορθώσεων τοῦ ἐπιμένει διαβεβαιῶν με ὅτι οὐδὲως ἐννοεῖ νὰ μὲ δυσχερεστήσῃ, ἀλλὰ νὰ διορθώσῃ τὰ λάθη τοῦ ἱστορικοῦ μου δοκιμίου, τῷ ἀπαντῶ ἵνα πύσῃ λυπούμενος διὰ τὰ λάθη ταῦτα· καθότι ὁ ἴδιος γράφει ἀμεγάλῃ ὑπῆρξεν ἡ λύπη μου βλέπων (sic!) ὅτι τὸ περὶ τοῦ ὁ λόγος κεφάλαιον πλήρες ἐστὶ καὶ γέμει χρονολογικῶν σφαλμάτων.

Πρῶτον ὁ Ἀλεξανδρὸς μὲ συμβουλεῖται νὰ ἐξακριβώσω ἐντελέστερον τὰ κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Δουκᾶτος Ναξίας καὶ ὄχι νὰ λέγω ὡς ἄλλος Ἡρόδοτος ὅτι ταῦτα ἀδὲν εἰν ἐντελὲς ἐξηκριβωμένα.

Ὁ Ἀλεξανδρὸς ἀγνοεῖ ὅτι ὁ γράφων μονογραφίαν περὶ μιᾶς νήσου δὲν εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξακριβώσῃ ἐντελέστερα τὴν σύστασιν Δουκᾶτος, οὐ ἡ ἱστορία δὲν συνδέεται ἀναποσπᾶστος μετὰ τῆς ἱστορίας τῆς νήσου. Οὐδεὶς δὲ μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπικρίσις αὕτη τοῦ Ἀλεξανδρέως ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι ἐξηκριβώθη ἐντελέστατα ἡ ἱστορία τῆς ἐπὶ λατινοκρατίας Ἑλλάδος καὶ μάλιστα αἱ εἰδικώταται λεπτομέρειαι τῶν κατὰ τόπους ἐνετιχῶν Δουκῶν. Καὶ μοι ταῦτα διὰ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς τυχόν δμοιοι φρονούντας τῷ Ἀλεξανδρῷ ἀναγνώστας μου ἔγραψα ὁλόκληρον δὲν κεφάλαιον τὸ ΑΒ, καὶ ΑΘ' τῆς Ἱστορίας Σύρου ἐν ἧ δὲν μακρῶν ποιῶ λόγον περὶ τοῦ Δουκᾶτος Ναξίας, εἰς

ὁ κατ' ἀρχὰς ὑπῆρχεν ἡ Σύρος. Μάλιστα διὰ τὸ ἱστορικῶς ἀνεύθυνόν μου παρέθηκε κατὰ λέξιν μεταφράσας ἐνιαχοῦ τὴν ἱστορίαν τῆς συστάσεως καὶ διαρκείας αὐτοῦ, ὅταν εὑρον ἐκτι-
θεμένην α) ἐν τῇ Histoire nouvelle des anciens ducs
et autres souverains de l' archipel par le pere Sau-
der (I. vol. in 12) β) ἐν τῇ Revue de deux mondes
(μετάφρ. ἐν Εὐτέρπῃ τόμ. 5) γ) ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς τοῦ
I. Ραγκαβῆ (τόμ. Γ'. σελ. 164—168) ὅστις ἐβασίσθη ἐ-
πὶ τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν καὶ μελετῶν τοῦ Λίχτλου, τοῦ
κόμητος τοῦ Πάς-Κρίνων, τοῦ Φαλμεράιερ, καὶ ἄλλων οὐδ'
αὐτοῦ ἀναφέρει δ) ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι (τόμ. ΙΒ'.
§ Β'. 1872 σελ. 392—396) ἔνθα ἡ ἀρίστη διατριβὴ τοῦ
κ. Π. Λάμπρου ἀρισθέντος τὰ περὶ τῶν Δουκῶν Ναξίας πα-
ρὰ τοῦ Hopf (Grieschische Geschichte, Allgemeine
Encyclopedie von Ersch und Cramer Tom. L. XXXV
σελ. 372, καὶ παρὰ τῆς πολυτίμου ἱστορικῆς βιβλίου Livre
de la conquête σελ. 6,696, 6,705 κλπ. ε) ἐν ταῖς τοῦ
Bouchon Recherches et matériaux pour servir à une
histoire de la domination Française aux XIII, XIV,
et XV siècle Paris M. DCCC. XI ἐν τῷ κεφαλαίῳ Du-
ché de Naxos σελ. 352—363 καὶ ζ) εἰς τὴν σωρείαν
τῶν συγγραφέων, ὧν εὑρον τὰς σχετικὰς μαρτυρίας παρατι-
θεμέναις καὶ ὑπ' ἄλλων καὶ ὧν τὰς πολυπληθεῖς παραπομπὰς
ἔχω μὲ τὸ νῦ καὶ μὲ τὸ σῖγμα παρατεταγμένας εἰς τὰ εἰρη-
μένα δύο κεφάλαια τῆς ἱστορίας Σύρου.

Καὶ ὅμως ὁ Ἀλεξάνδρεϋς μὲ κακίζει διότι δὲν ἔλαβον
ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνώνυμον καὶ προκατακλυσμαῖον βιβλίον ὁ-
περ ἀναφέρει καὶ ὁπερ ἐν τούτοις ἔλαβον ὑπ' ὄψιν, ὡς καὶ αὐ-
τὸς ὁμολογεῖ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπροτίμησα ἀπέναντι εἰκοσάδος
ὅλης συγγραφῆων. Ὡστε ἂν πλανῶμαι εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας
χρονολογίας τοῦ θανάτου τῶν Δουκῶν Ναξίας ἡ ὀλίγη ἐκτι-
θημι λαπτομερείας περὶ αὐτῶν, ἃς αἰτιάται τὸν Sauder,
Buchon, τὸν Λίχτλου, τὸν Πάς Κρίνων, τὸν I. Ραγκαβῆν,
τὸν Hopf, τὸν Π. Λάμπρου, τὸν Bembo καὶ τοὺς ἄλλους,
οὐς ἐπίστευσα, καὶ ὁ Ἀλεξάνδρεϋς ἃς μὲν ἐν τῇ ἱστορικῇ
ἀληθείᾳ μετὰ τοῦ ἀνώνυμου συγγραφέως τυ, οὐ τὸ ὀλίγο
σελίδων βιβλίον ἐξῆλθον ἐντελέστατα τὴν σύστασιν τῶν
Δουκῶν Ναξίας! διότι ἀναφέρει ποῖος Δουξ ἀπέθανε ἀπὸ
πλευριτιδα, ποῖος ἀπὸ διάρροιαν καὶ ποῖος ἀπὸ γαστροεντε-
ρικὸν πυρετόν!

Ἀλλ' ὁ Ἀλεξάνδρεϋς μὲ τὸν ἀνώνυμον καὶ προκατακλη-
σμαιὸν συγγραφέα του — ἂν δύναται τις νὰ τὸν κρίνῃ ἐκ
τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐτύπωσε τὸ φυλλάδιόν του — προχωρεῖ
καὶ παρακίττω. Ὁ δὲ ἀναγνώστης βλέπει ὅτι εἰς ἐπικριτικῆς
εὐρίσκει τόσα λάθη εἰς μίαν σελίδα, δύναται νὰ υποθέσῃ ὅτι
αἱ σχεδὸν χίλια σελίδες τοῦ ἱστορικοῦ μου δοκιμίου ἔχουσι
χίλιαπλάσια λάθη. Ὁ δὲ ἦν ἐντυχὴς ὄντως ἂν καὶ τὰ λοι-
πὰ λάθη ὑπολάβω μὲ αὐτὰ, ἃ εἰσὶ τὰ ἐξῆς (ὅχι εἰδικά
μου βεβαιῶς ἀλλὰ τῶν ἀνωτέρω συγγραφέων, ὧ ἀνὰ ἐκά-
στην γραμμὴν τὰ βιβλία ἐπικαλοῦμαι): α) ὅτι κακῶς εἶπον
ὅτι ὁ μὲν Δουξ Μάρκος Σανούδος ἀπέθανε τῷ 1227, ὁ δὲ
υἱὸς του τῷ 1262, ὁ δὲ Γουλιέλμος τῷ 1284 — β) ὅτι κα-
κῶς ἀπληροφόρησα 22 Δουκῶν ἐν ᾗ ἦσαν 21. — γ) ὅτι ὁ τε-
λευταῖος δὲν ὠνομάζετο Ἰωάννης ἀλλὰ Ἰάκωβος καὶ δ) τὸ
καὶ σπουδαιότερον, δὲν ἀναφέρει ποῖος Δουξ ἀπέθανε ἀπὸ
πυρετόν καὶ ποῖος ἀπὸ εὐκολιότα, νομίζω πλεονεξία! Φαί-
νεται δ' ἐκ τοῦ ὅπου ἐπιφωνῶν αὐτῷ Ἀμπελᾷ ὁ τοῦ
κόπους σου, τύφλα καὶ εἰς ταῖς φυλλάδαίς τοῦ Sauder, τοῦ
Hopf, τοῦ Buchon, τοῦ I. Ραγκαβῆ, τοῦ Λάμπρου καὶ
τῶν λοιπῶν τυποσοφῶν σου. (Ἐπαταῖ συνέχεια).

TIM. ΑΜΠΕΛΑΣ.

Καὶ αὖθις ἡ μελίρρυτος τοῦ Ἑλλήνος ἀοιδοῦ
μοῦσα δοκίμιον ποιήσεως ὑψιπετοῦς ἐδημοσίευσεν
ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς «Θράκης», τῇ ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει ἐκδοδόμενῃ. Ὁ ἄγαν μετρίφων ποιητὴς
εἰ καὶ πειράται νὰ κρύψῃ τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα ὑπὸ γρι-
φώδη ὑπογραφῇ, δὲν δύναται ὅμως καὶ νὰ διαφύ-
γῃ τὴν δευδερκειαν τῶν διορώντων αὐτὸν ἐν αὐτῷ
τῷ κάλλει τῆς ποιήσεως καὶ τῇ ἐπαγωγῇ τῶν
λέξεων καὶ τοῦ ὅλου ρυθμοῦ ἀρμονία. Οὐδεὶς ἄλ-
λος, οὐδεὶς ἄλλος ἢ αὐτὸς, ὃν ἡμεῖς ὑπολαμβάνο-
μεν, εἶναι πάντως ὁ αὖθις ὡς ἐν παρέργοις τὴν θε-
σπέσιον αὐτοῦ ταυτίσας λύραν καὶ τὴν θέαν παν-
τοδυναμίαν ἐξυμνῶν, ὁμῶρους καὶ ὑετοῦς ἐν ὥρᾳ
ἀνομβρίας ἐπὶ τὴν αὐχμῶσαν γῆν φαίνεται προκα-
λέσας. Διὸ δὴ καὶ χαίροντες ἀνατυποῦμεν τὸ ποι-
ηματικὸν αὐτοῦ τοῦτο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ «Πανόπῃ»,
τερπνὸν ἀνάγνωσμα φρονούντες ὅτι παρατιθέμεθα
τοῖς φίλοις ἡμῶν συνδρομηταῖς.

ΔΕΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΕΠΙ ΑΝΟΜΒΡΙΑΣ.

«Τοῦτο . . . ἐστὶ σέθεν γέρας ἡερόφοιτον,
ῥομβροτόκους νεφέλας ἐξ ἡέρος εἰς χθόνα πέμπειν.
»Τοιγάρ τοι λιγυμέσθα, μάκαρ, ἱεροῖσι χαρέντα,
»πέμπειν καρποτρόφους ὕμβρους ἐπιμήτερά γαῖαν.»
ΟΡΦΕΥΣ.

Ἐκ τῶν ἀνεκτελῶν σου, πανάγαθε, ἀδύσων
τῷ κοίλῳ ἀρυσάμενος τῆς σῆς παλάμης, ὅσον

ἐν τῇ χειρὶ σου πλήρωμα ἀρκεῖ πρὸς ὄμβρον, ὅσον
δέεται πρὸς ἀρδεῖαν τῆς ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Δικαίως ἡ πλουσία σου διστάζει χεῖρ νὰ στείλῃ
ὁπώρας εἰς τὰ βέβηλα τοῦ συκοφάντου χεῖλη.
Ἀνάξιον τὸ μυστὸν τοῦ ψευδοκούντος στόμα
τὸ τῆς ἀμπέλου βωστικὸν πιεῖν καὶ ἦδον πόμα.
Τοῖς ἀνοσίαις, οἱ εἰς σὲ θρασείως βλασφημοῦσι,
πῶς βρῶσιν δοῦναι, τοῖς λησταῖς, τοῖς τῶν κλεπτῶν ὁδοῦσι,
καὶ τῶν καπληδυνῶν σου τὰ ἄγια μετ' ἡθους
ὕποκριτῶν ἐμπλήσαι σε ἐλαίου τὰς ληκύθους;
Γινώσκω, πολυέλεε, πυρῶν μεδίμνους πόσοι
μυρίους ταμειύοντες ἐν τοῖς σιτοβολῶσι,
ἄρτου οὐκ ἔδωκαν ποτὲ πτωχῷ οὐδὲ ψυχῶν,
λιμῶντων δὲ τὸ ὄφρανον ἀνοικτιρμόνως εἶον·
πῶς ὕσαι τὰς ἀρούρας τῶν καὶ αὖθις νῦν καὶ αἶτον
ἐν ταῖς ἀγνάστοις τῷ πτωχῷ σωρεῖσαι ἄλωσι τῶν;
Γινώσκω, ἀνεξίκακε θεέ, πολλάκις πόσοις
πολλοὺς στατήρας βάμβακος νηδύκησας νὰ δώσῃς·
καὶ ὅμως οὐκ ἐνέδυσαν ποτὲ φιλοκτιρμόνως
ἐν ὄφρανον, ῥίγουν γυμνὸν ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος,
οὐδὲ τολύπην βάμβακος ποτὲ γρατὶ πενήσσει
ἔδωσαν ἵνα ἑαυτῇ, γυμνῇ, χιτῶνα νήσῃ·
τῶν φυτειῶν αὐτῶν καὶ νῦν πῶς τὸν αὐχμὸν οἰκτεῖρας,
δοῦναι καὶ αὖθις βάμβακος πολλοὺς αὐτοῖς στατήρας;
Γινώσκω πόσων ἀπειδῶς ἐπὶ πολλὰ ἐκόσμεις
ἔτη τοὺς κήπους ἀνθεσι παγκάλους, πανευόσμοις·
ἀλλ' ἔφεραν ἐν τῇ σεπτῇ τινὸς τῶν σῶν Ἀγίων
μνήμῃ εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ἐν ῥόδον, ἢ ἐν ἴον,
ἢ μύρτου κλάδον εὐθαλῇ ποτὲ εὐσεβοφρόνως
πρὸς στέψιν τῆς τιμίας του προσήνεγκαν εἰκόνας;
ἢ εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ Ἰησοῦ σου θρῆνον
τοῦ παντερποῦς τῶν ἔφεραν ἀνθῶνος δέσμην κρίνων,
ἵνα τοῦ σου μονογενοῦς υἱοῦ, ἡμῶν δὲ ρύστου
τὸν τάφον οἱ κηδεύοντες ῥάνωσιν ἱερεῖς του;
πῶς αὖθις τοὺς ἀνθῶνας τῶν ἀρδεύων νὰ κοσμήσῃς
ἰάσμαι, ὑακίνθους σου, καμελιὰς, ναρκίσσους;
Πόσων κατ' ἔτος θαψιλῶς τοὺς ἐλαῖωνας ὕαν
ἐλαίου ἔδωξ διωτῶν συγκομιδὴν μυρίων·
καὶ ὅμως ἐν ληκύθιον ἐλαίου πτωχῇ τίνι
ἔδωσαν ἵνα τὴν τροφὴν τῶν τέκνων τῆς ἡδύνης,
εἴτε φωτίσῃ τῆς οἰκτρᾶς καλύβης τῆς τὸ σκότος;
δὲ ὁ τοῦ ἐλαῖωνας τῶν ξηρῶν; ἔξ; εἰκότως.
Ἀλλ' ἐν τῷ τοῦ ἐλέου σου, Θεέ, ἀπείρῳ πλήθει,
παράδος τὰ ἐλλείμματα τῶν πονηρῶν τῇ λήθῃ·
ἐπάρδουσιν τὰ λήϊα, τοὺς ἐνδεεῖς οἰκτεῖρας,
ἵνα φυλάκτος πλησθῇ ἡ κάρδιος τῆς χήρας,
καὶ ἄρτον τοῖς λιμῶντοις παράσχῃς ὄφρανοις τῆς,
ἢ νῦν θρηνοῦντα περὶ τῆς θρηνοῦσα βλεπέι, νῆστις.
Ταῖς αὐχμηραῖς ἐπόμβρυσον ἀμπέλοις ἵνα δώσι
τὸ σθένος τῶν τοῖς γέρουσι καὶ τοῖς ἐν ἀναρρώσει.
Τὸν ὑετόν σου θαψιλῇ ἀμνηστικῶς χέας,
τὰς πτωχοτρόφους, Κύριε, ἐπάρδουσιν ἐλαίας.

Ἐκ τῶν ἀνεκτελῶν σου, πανάγαθε, ἀδύσων
τῷ κοίλῳ ἀρυσάμενος τῆς σῆς παλάμης, ὅσον
ἐν τῇ χειρὶ σου πλήρωμα ἀρκεῖ πρὸς ὄμβρον, ὅσον
δέεται πρὸς ἀρδεῖαν τῆς ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἰδοὺ σταγόνος ὑετοῦ, εὐγνωμοσύνης πλήρης,
ἡσθόμην· ἡ προάγγελος ἰδοὺ τοῦ ὁμῆρου ἱρις·
ἰδοὺ ῥαχδαίου ὑετοῦ τὸ ὕδωρ τὴν διψῶσαν
χώραν ἀρδεύει, τοῦ λιμοῦ τοὺς πενομένους σῶσαν·
εὐχαριστῶ σοι, εὐσπλαγγχνε συντηρητὰ τοῦ κόσμου,
ἰλέως ἐπακούσαντι τοῦ ἱκετεύματός μου.

... λλ ...

ΔΙΑΦΟΡΑ

—

Οὐδὲν νεώτερον πολιτικὸν ἔχομεν ἐξ Ἀθηνῶν. Ἡ δημο-
σιογραφία ἅπασα περιωρίσθη εἰς τὴν συζήτησιν τῆς τοῦ κ.
Τρικούπη προφυλακίσεως, (ὅστις ἀπεφυλακίσθη δούξ δισχί-
λιαδραχμὸν ἐγγύησιν), εἰς τὸν ἀπὸ τῆς βουλῆς ἀνόσιον ἀ-
ποκλεισμόν τοῦ κ. Φιλήμονος, εἰς τὰς ἐνστάσεις τῶν ἀπο-
τυχόντων βουλευτῶν, εἰς τὴν παρ' ἐκάστου υπεράσπισιν τῶν
ἐπιτυχόντων φίλων του, εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀποτυχόν-
των, καὶ τέλος ἕκαστος δημοσιογράφος, τὸ ἴδιον συμφέρον
ἐπιζητῶν καὶ τοὺς φίλους του υπερασπίζόμενος, κατηγορεῖ
τῶν μὲν καὶ ὑπερβαίνει πάλιν τοὺς δὲ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ
ἀναγινώσκων τὰς Ἑλλ. ἐφημερίδας καταντᾷ εἰς τοιοῦτον
σημεῖον, ὥστε ἀδυνατεῖ νὰ σχηματίσῃ ὁρὴν γνώμην ὑπὲρ
τοῦ ἐνός ἢ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἑλ-
λάδος. Βέβαιον δὲ ἐν μόνον καθ' ἡμᾶς εἶναι, ὅτι ὁ σημεῖον ἀ-
πὸ καταπτώσεως εἰς κατὰπτωσιν μεταπίπτωμεν, καὶ τοὺς
νόμους τῆς πολιτείας ὡς ἀρχινὰ τινα εὐδιάρρηκτα θεωροῦ-
μεν, καὶ εἰν' ἀδύνατον νὰ προῖδῃ τις τὸ τέρας τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἐφ' ὅσον πάντως θέλει ἐπέλθῃ ἐν καλὴν ἐκ τῆς ἀλ-
ληλουχίας τῶν κακῶν τούτων, ὅταν καὶ συμπολιτευόμενοι

καὶ ἀντιπολιτευόμενοι συλλογισθῶσιν, ὅτι τίποτε, ἀπολύτως
τίποτε δὲν τοῖς ὀφείλει τὸ ἔθνος; διὰ νὰ παίξωσι μὲ τὰς
ἐλευθερίας αὐτοῦ τὸσον ἀπροκαλύπτως, καὶ μόνον διὰ τὰ ἱ-
δία ἔχθῃ καὶ τὰς ἰδίας ἀντιζηλίας νὰ ταράττωσι τὸν
φιλήσυχον ἑλληνικὸν λαόν. Τοῦτο δὲ ὀφείλουσι νὰ σκε-
φθῶσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, καθόσον οὔτε τῶν ἀντιπολι-
τευομένων αἱ δυσήκοοι φωναὶ εὐρίσκουσιν ἡγῶ παρὰ τῷ λαῷ,
ὅστις ἐν καὶ μόνον ἐπιζητεῖ παρὰ τῶν πολιτευομένων, ἀ-
σφάλειαν καὶ τάξιν, οὔτε τῶν συμπολιτευομένων ἡ θρασύ-
της καὶ ἡ περὶ τοὺς νόμους πλημμέλεια ἢ τὸσον ἀπροκά-
λυπτος ἐπιδοκιμάζεται, ὅσον καὶ ἂν πειρῶνται νὰ κρησθῶσιν
ἀπισθαν τῆς Βασιλείας, ἥτις ἔδει νὰ ἴσταται ὅπου τὸ ἔθ-
νος ἀνέβιβασεν αὐτὴν καὶ νὰ μὴ ἀναμειγνύωσι ταύτην ἐν
τοῖς πάθεσι καὶ ἐκδικαίαις αὐτῶν καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ, πάνυ
ἀφρόνως καὶ ἀλλογίστως ποιοῦντες.

— Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Δήμου κατὰ
τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς προπαραελθούσης δευτέρης διώρι-
σεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Σταύρου Χρυσοῦ, Ζ. Τσερέντη,
Ἑμμ. Σαλοῦστρου, Ἰωάννου Κελεπερῆ καὶ Ἰωάννου Κοτμᾶ,
εἰς τὴν ἀνέθετο τὴν ἐντολήν Α'.) Νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ νέον ναυ-
πηγεῖον καὶ ὁρίσῃ τὸ μέρος, ἔνθα θέλουσιν ἀνεγερθῇ ὁκτὼ
ἀποθηκαὶ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ναυπηγείου. Β'.) Νὰ κανονίσῃ
τὸν πρὸς τοποθέτησιν τῆς ζυλείας χώρον, καὶ νὰ χωρίσῃ διὰ
πασάλων τὸ εἰς ἕκαστον τῶν ζυλεμπόρων χορηγηθῆσόμενον
ἔδαφος ἐπ' ἐνοικίῳ. Γ'.) Νὰ προνοήσῃ περὶ ἐπιχωματώσεως
καὶ διὰ χαλίκων συμπιέσεως τοῦ ὑπολοίπου μέρους τοῦ ναυ-
πηγείου, καθόσον δὲν ἐπαρκεῖ τὸ μέχρι τοῦδε στερεοποιηθὲν
ἔδαφος εἰς τὴν ναυπηγίαν τῶν πλοίων. καὶ Δ'.) Νὰ γνωμο-
δοτήσῃ περὶ τῆς κατασκευῆς προκυμαίας καθ' ὅλον τὸ μῆ-
κος αὐτοῦ. Ταῦτα πάντα θέλουσι γεῖν ἐκ κοινῆς συνενο-
ήσεως μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ναυπηγείου, ἢ ἐπετράπη ἡ
ἐκδοσις 100 νέων μετοχῶν, τιμωμένων ἀντὶ εἰκοστικῶν
δραχμῶν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἤρξεσεν τὰ τέλη τῶν
πληρωνομένων ἐνοικίων παρὰ τῶν ἐμποροπλοιάρχων δι' ἑ-
κάστον ναυπηγούμενον πλοῖον ἀπὸ λεπτῶν 50 εἰς δραχμὴν
κατὰ τόνον, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ ἐνοικίον ἐκάστου ἑδαφιαίου
μέτρου, χρησιμεύοντος πρὸς ἐναπόθεσιν ζυλείας, ἀπὸ 50 λε-
πτῶν εἰς δραχμὴν, ὥστε διὰ τοῦ χρόνου, ἀγομένων εἰς πέ-
ρας ἐκάστου αὐτῶν, θέλει τελειοποιηθῇ τὸ ναυπηγεῖον Σύρου
καθ' ὁλοκληρίαν. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν τελειοποίησιν
τοῦ Ναυπηγείου, τὸ Δημοτ. Συμβούλιον ἐπηνέθη παρ' ἀπάν-
των τῶν συμπολιτῶν μας, καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν αὐξάνσιν τοῦ
ἐνοικίου τοῦ ἑδάφους πρὸς ἐναπόθεσιν ζυλείας καὶ τὴν αὐξάνσιν
τῶν τελῶν τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν ἐν αὐτῷ ναυπηγου-
μένων πλοίων, τοῦτο ἡρέθισε παραπολὺ τοὺς τε ἐμποροπλοιάρ-
χους καὶ τοὺς ζυλεμπόρους καὶ δικαίως, διότι ἐνθ' οἱ πάντες
ἐκζητοῦσι τὴν ἀπάλειψιν τῶν φόρων καὶ τελῶν. δασμῶν παρὰ
τῆς Κυβερνήσεως, πρὶν ἀνακούρσιν τῆς πανταχόθεν κατα-
διωκομένης καὶ μὲ βαρεῖς φόρους φορολογουμένης ναυτιλίας,
ἡ Δημοτ. ἀρχή, ὡς μὴ ὤφειλε, ἐρχεται σήμερον ἀνεῖ ἀνάγκ-
ης ἢ τελικοῦ τινος σκοποῦ νὰ ἐπιβῇ νέους φόρους; εἰς τε
τὴν ζυλείαν καὶ τὰ ναυπηγούμενα πλοῖα. Πειθόμεθα ὅτι ἡ
Δημοτ. ἀρχὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰ δίκαια ταῦτα παρά-
πονα τῶν συμπολιτῶν μας θέλει ἀνακαλέσῃ τὸ περὶ τοῦ
ἀντικειμένου τούτου ψήφισμά της ὡς πιεστικόν. Ἄλλως τε δὲ
φρονούμεν ὅτι ἡ Δημοτ. ἀρχὴ δὲν δύναται νὰ ἐπιβῇ τέ-
λη βαρεῖα ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡ ἀρπαγὴ καὶ ἡ ἀταξία, διότι
ἐκεῖ ὅπου τοποθετεῖται ἡ ζυλεία οὔτε φοργμός τις ὑπάρχει
οὔτε φύλακες, καθ' ὅλον δὲ τὸ ἔτος κλέπτονται ἀναιδῶς τὰ
ζύλα τῶν ζυλεμπόρων καὶ ἀρπάσσονται τὰ τεμάχια τῶν ζυ-
λῶν τῶν κατασκευαζομένων πλοίων, αἱ δὲ ἐκ τῶν κηθεμε-
ρινῶν τούτων κλοπῶν προερχόμεναι ζημίαι τοῖς ζυλεμπόροις
κλπ. εἶναι σπουδαῖαι. Ἀρα ἐκεῖ ὅπου βασιλεύει ἡ ἀ-
ταξία καὶ ἡ ἀρπαγὴ ὁ Δῆμος οὐχὶ μόνον δὲν δικαιούται ν'
ἀπαίτῃ ὀφέλη, ἀλλὰ καὶ καθήκον ἔχει νὰ ἐξοδεύσῃ ἐξ ἰδί-
ων ὅπως προφυλάξῃ τὴν διαρπαζομένην περιουσίαν τῶν συμ-
πολιτῶν μας. Ταῦτα ἐν ὀλίγοις ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπα-
νέλθωμεν προσεχῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος.

— Τὴν προπαραελθούσαν τετάρτην καθελκύσθη καὶ τὸ
δευτερον μετοχικὸν πλοῖον τῆς ἐνταῦθα ἰδρυμένης ἀνώνυμου
ἐταιρίας τῶν ἐμποροπλοιάρχων, χωρητικότητος 35 χιλιάδων
κοιλῶν, ὑπερ ἐπονομάσθη «ΙΑΣΩΝ». Μετὰ μικρὸν δὲ ἡ αὐ-
τὴ ἐταιρία θέλει ἐπιχειρήσῃ τὴν κατασκευὴν καὶ τρίτου
πλοίου, χωρητικότητος 42 χιλιάδων κοιλῶν, ὑπερ θέλει ἐ-
πονομάσῃ «ΚΟΛΧΙΔΑ». Περὶ τῆς ἐταιρίας ταύτης θέλομεν
γράψῃ τὰ εἰκότα ἄλλοτε, καθόσον πολλοὶ προσφέρονται νὰ
συμμεθέωσι τῆς κατασκευῆς τῆς «Κολχίδος», ἐπομένως
διόλου δὲν εἶναι ἀπίθανον, ἐν τὰ πλοῖα ταῦτα ἀποφέρωσιν
ὅσας μέχρι τοῦδε ἀπέφεραν ὠφελείας ἡ «Ἀργώ» νὰ ἰδῶμεν
ταχέως σχηματιζόμενον ὁλόκληρον στολισκὸν ἐμπορικῶν
μεγάλων πλοίων, ὅσος ἦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀργοναυτῶν. Ση-
μειωτέον ὅτι ὁ «Ιάσων» πρὶν εἶ ἐξακρωθῇ ἐναυλώθῃ ἀντὶ
δραχμῶν 50 χιλιάδων.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο καὶ ἡ ἐναρξίς
τῶν ἐξετάσεων τῶν παρ' ἡμῖν δημοτικῶν σχολείων τῶν κο-
ρασιῶν. Δι' πρόσδοι καὶ τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων εἶναι
παντὸς ἐπαίνου ἀνώτεροι, τοσοῦτο μᾶλλον καθόσον αἱ ταῦ-
τα διευθύνονται κ. κ. Ἀνδριάντα Γερασμάκη, Ἀγγελικὴ
Τσιγινάκη καὶ Ἀργυρῶ Παπα Βασιλείου, ἀξίαν καὶ ἱκανὴν
βοηθὸν τυχοῦσαι, οὐ μόνον κατὰ τὰ γράμματα προήγαγον
ὅσον ἠδύνατον τὰ μικρὰ κοράσια καὶ εἰς σημεῖον λίαν εὐάρεστον

ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰ χειροτεχνήματα καὶ ἰδίως τὴν ραπτικήν ἐγύμνασαν αὐτὰ τόσῳ καλῶς, ὥστε πολλὰ τούτων δύναται ἀπὸ τοῦδε νὰ ζῶσι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν των. Συγχαιρόντες ἐφ' αὐτοῖς τούτοις ταῖς κ. Διευθυνταῖς καὶ ταῖς βοηθοῖσιν αὐταῖς φιλοπόνοις δημοδιδασκαλίαις, πεποιθήμεν ὅτι δὲν θέλουσι παύσῃ οὕτως ἀόκνως καὶ εὐδοκίμως ἐργαζόμεναι πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν κορασιῶν τῆς ἡμετέρας πόλεως, ἥτις δικαίως πρέπει νὰ διατελῇ εὐγνώμων αὐταῖς.

— Καὶ πάλιν ὁ αἰδεσιμώτατος κύριος Φ. Ἰλδνερ, περιφανῆ περιεβλήθη ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων στέφανον διὰ τῶν ἐξετάσεων τῶν εἰς τὸ φιλεκπαιδευτικὸν καθίδρυμα τῆς Ἀμερικανικῆς ἐταιρίας τὸ παρ' αὐτοῦ διευθυνόμενον φοιτῶντων κορασιῶν. Ὅταν τις ἀποβλεψῇ εἰς τὸ βαθὺ γῆρας τοῦ σεβασμίου τούτου Διευθυντοῦ καὶ εἰς τὴν ζῆλον καὶ τὴν προσπάθειαν, ἣν ὁσημέραι καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ εκπαιδευτηρίου τούτου, δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ μὲν αὐτοῦ τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸν φιλελληνισμόν, μύχιον δὲ νὰ αἰσθανθῇ χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην ὑπὲρ τῆς ἐταιρίας, τῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πόλεως ἡμῶν φιλοτίμως διαπανώσης πρὸς ἀξιοπρεπὴ συντήρησιν τοῦ εκπαιδευτηρίου τούτου. Ταῦτα ἐν τοσούτῳ, πεποιθήμεν ἔχοντες ὅτι ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ παρισταμένη ἀπὸ τῆς προχθὲς εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ εκπαιδευτηρίου τούτου, θέλει ὑποβάλῃ τὴν προσήκουσαν ἐκθ. σιν διὰ τῆς Δημομικτῆς καὶ Διοικητικῆς ἀρχῆς τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις δὲν πρέπει νὰ διερχεται ἀδιαφόρως τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμάς, ἀλλὰ νὰ κάμῃ ὅ, τι ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν ὑπαγορεύει αὐτῇ τὸ αὐτῆς καθήκον, ὑπὲρ τοιούτων φιλελλήνων καὶ ἀξιοσεβαστῶν ἐν ἡμῶν ἀνδρῶν.

— Αἱ ἐξετάσεις τοῦ νηπιαγωγείου τῶν θηλέων, τοῦ διευθυνομένου παρὰ τῆς ἀξιολόγου διδασκαλίσσης κ. Ἐλ. Γλύνης, ἔρχονται τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 21 ἰσταμένου, ὥραν 8 π. μ. Τὴν εἰδήσιν ταύτην φέροντες εἰς γνῶσιν τῶν φιλομουσῶν συμπολιτῶν μας, πεποιθήμεν ὅτι θέλουσι τιμῆσαι τὴν πολυμαθὴ ταύτην διευθύντριαν διὰ τῆς παρουσίας των.

— Ἡ Β. Νομαρχία Κυκλάδων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4127 ε. ε. ἐγγράφου τῆς προσκαλεῖ ἀπαντᾶς τοὺς ἰατροὺς τῆς πόλεως μας, ἵνα ἐμφανισθῶσιν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ ἐγγράφου τῆς, ἐνώπιον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ἐργουπόλεως καὶ χορηγήσῃ τὰς ἐξῆς πληροφορίες: 1) ὁποῖον ἡλικίαν ἔχει ἕκαστος; 2) ὁποῖον τὸ θρήσκευμά του; 3) τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του; 4) τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του; 5) ἀπὸ ποῦ ἐξασκεῖ τὸ ἐπάγγελμα του; 6) τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τοῦ διπλώματος, δι' οὗ ἐπετράπη αὐτῷ νὰ ἐπαγγελλέται τὴν ἰατρικὴν ἐν Ἑλλάδι; 7) ὅταν τίνος ἀρχῆς εἶναι ἐκδεδωμένη ἡ ἀδεία του; 8) ἐάν ἡ ἀδεία εἶναι ἀπόλυτος; 9) περιωρισμένη κατὰ τὰ ἄρθρα 18 καὶ 19 τοῦ ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1858 Β. διατάγματος; 9) τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἀδείας τῆς Νομαρχίας καὶ 10) τὴν θέσιν ἐν ᾗ διατελῇ διωρισμένος. Ὁ μὴ συμμορφωθείς ἐκ τῶν ἰατρῶν μὲ τὴν διαταγὴν ταύτην τῆς Β. Νομαρχίας θέλει ὑποστῇ τὰς συνέπειας τοῦ Νόμου. Τί ἄρα γε συμβαίνει, μήπως μετὰ τῶν ἰατρῶν τῆς πόλεως μας, ὑπάρχουσι καὶ Κομπογιαννίται;

— Τὸ προσεχὲς Σάββατον, 20 ἰσταμένου, τελεῖται ἡ πανήγυρις τοῦ ἐν Ἐπισκοπείῳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Προφήτου Ἡλίου. Ἡ πανήγυρις αὕτη θέλει γένην μεγαλοπρεπῶς, καθ' ὅσον καὶ ἀρχιερατικὴ λειτουργία θὰ τελεσθῇ καὶ οὐκ ὀλίγας προετοιμασίας διὰ τοὺς φιλεόρτους παρεσκεύασαν οἱ τε ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ καὶ ἡ λοιπὴ τῶν συγχωριῶν ὁμάς. Ταῦτα ἀγγέλοντες τοῖς φιλεόρτοις συμπολίταις ἡμῶν προτρέπομεν αὐτοὺς ὅπως σπεύσωσιν εἰς τὴν πανήγυριν, ἔνθεν μὲν διὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, ἔνθεν δὲ ὅπως διασκεδάσωσι μετὰ τῶν κατοικοῦντων εἰς τὴν ὁρίαν ταύτην ἐξοχίαν.

— Ὁρᾶντο καὶ αὖθις οἱ διὰ ῥοπαλίων καὶ μαχαίρων τραυματισμοί. Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐξδομάδος μεχρι τῆς χθὲς εἶχοντες τοὺς ἐξῆς τραυματισθέντας: υἱὸς ἐτραυματίσθη διὰ ῥοπαλίου σπουδαίως τὴν κεφαλὴν τοῦ πατρὸς του. Εἰς πολίτης ἐτραυματίσεν ἕτερον διὰ μαχαίρας κατὰ τὴν ὀσφίαν χώραν ἐπίσης σπουδαίως. Εἰς στρατιώτης θέλων νὰ κτυπήσῃ διὰ μαχαίρας γυναῖκα τινα καὶ ἀποτυχὼν τοῦ σκοποῦ του, ἐπέπεσεν ὁ π α λ λ η κ α ρ ας κατὰ δύο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διερχομένων ἐμπροσθέν του φορτωμένων ἡμιόνων καὶ ἐτραυματίσεν ἀμφότερα τὰ ἄθλα ταῦτα ζῶα κατὰ τὴν κοιλίαν σπουδαίως. Τί κάμνουσιν οἱ τεταγμένοι τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως τῶν συμπολιτῶν μας; Συνέλαβον τοὺς κακοῦργους;

— Πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ παρὰ τοῦ κ. Ἀστυνομικοῦ μηχανθεὶς διὰ τὰ ὅσα κατ' αὐτοῦ ἐγράψεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 φύλλον τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ α' Ἀργὸς πρῶν Ἀστυν. Κλητῆρ, Κυβοτάκτος, κατήγγειλε τὸν κ. Ἀστυνόμον οὐχὶ μόνον δι' ὅσας πράξεις ἔφερεν εἰς φῶς διὰ τῆς δημοσιότητος ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλας ἀγνωστούς τοῖς πᾶσιν. Ὡς μάρτυρας δὲ κατηγορίας φέρεται ὑπὲρ τοὺς ὀφθαλμοντα συμπολίτας μας μετὰ τῶν ὁποίων καὶ τὴν κ. Δ. Βαφιαδάκην. Ἰδόμεν τι ἐκ τῆς ἀνακρίσεως θὰ ἐξαχθῇ καὶ τίνα ἐκ τῶν δύο ἢ δικαιοσύνην θὰ τιμωρήσῃ. Πεποιθήμεν ὅτι ἀμφότεροι αἱ μνύσεις αὐταὶ θὰ δικασθῶσι ταχέως πρὸς παραδειγματισμὸν τῶν ἀτακτούντων καὶ πρὸς καθυστάχασιν τῶν Ἑρμοπολιτῶν, οἵτινες ἀνυπόμονοι περμένουσι τὴν ἔκβασιν τῆς δικῆς ταύτης.

— Τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα ἀπεφυλακίσθησαν καὶ οἱ

συντάκται τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ὁ α' Ἀργὸς δόντες πεντακοσιὰ δραχμὸν ἕκαστος ἐγγύησιν. Οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν γελῶσι μὲ τὰς ἐγγυήσεις ταύτας λέγοντες ἡμῖν τάδε: αἰδοῦν τι εἶσθε οἱ δημοσιογράφοι, δὲν ἀξίζετε περισσώτερον τῶν 500 δραχμ. ἕκαστος, τοιαύτην ἐκτίμησιν σᾶς ἔδωκεν ἡ Δικαιοσύνη, δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑπεραίρησθε καὶ νὰ μεγαλαυχῆτε, διότι δὲν ἔχετε ἀξίαν πλεονέκτημα τῶν 500 δραχμῶν. Ἐγὼ οὖν δίκαιον νὰ μᾶς ἐμπαίζωσιν οἱ συμπολιταὶ μας, ἀπὸ ὅπως κατήντησεν ἡ δημοσιογραφία σήμερον οὐχὶ μὲ 500 ἀλλὰ μὲ 10 μόνον δραχμὰς δύναται νὰ γράψῃ ὅ, τι ἔρεξις τρίτου τινὸς ἐπιθυμεῖ.

— Φίλοι τῆς ἀληθείας δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ κατακρίνωμεν τὴν βάρβαρον διαγωγὴν τινος τῶν ἐν τοῖς Ἑλλ. ἀτμοπλοίοις ναυτῶν. Τὴν παρελθούσαν Τρίτην τὸ ἑσπέραις ξένοι τινες ἄνθρωποι ἐπιβάντες τοῦ ἀτμοπλοίου α' Γύρας ἦλθον ἐνταῦθα. Κατὰ τὸν διάπλουν ἐφρόντισαν νὰ εὗρωσι κατάλληλον θέσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου ὅπως ἀναπαύσῃ. Δυστυχῶς ὁμῶς ἐνῶ ἡσυχάζον, οὐδένα ἐνοχλοῦντες, εἰς ναῦτης ὀνόματι Ι. Κορωνάιος, κατὰ διαταγὴν τοῦ ναυκλήρου Παναγ. Κολλέστη, ἀπέπεμψε βρυνάσας τοὺς ἀνθρώπους ἐκ τῆς θέσεως των καὶ ἐκάθισεν ἄλλους φίλους τοῦ μεθ' ὧν συνέτρωγε καὶ συνδιεσκεδάζεν. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ κυρίου ναυκλήρου ἐπέσυρε τὸν οἰκτον καὶ τὴν ἐλ εἰσβολογίαν τῶν λοιπῶν ἐπιβατῶν, οἵτινες ἐκθέτουσι τὸ γεγονός τοῦτο διὰ τοῦ τύπου πρὸς γνῶσιν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἀτμοπλοίας καὶ παραδειγματισμὸν τῶν ἀγρίων τούτων ναυτῶν, οἵτινες ἀντὶ νὰ περιποιῶνται ἐξυβρίζουσι καὶ ποδοπατοῦσι τοὺς ἀθῶους ἐπιβάτας.

— Λέγεται μετὰ θετικότητος ὅτι ἐν ὑπουργικῷ συμβουλίῳ ἀπεφασίσθη ἡ ἐπαναλήψις τῆς βουλευτ. ἐκλογῆς τοῦ δήμου Ἀχαρνῶν τῆς ἐπαρχ. Ἀττικῆς.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀφίκετο ἐκ Μεσολογγίου εἰς Ἀθήνας, ὁ κ. Ἐπαμ. Δεληγεώργης. Τεσσαράκοντα ἐπτὰ ἄρσεναι πλήρεις οἰκείων καὶ φίλων του κατελθούσαι εἰς Πειραιᾶ ὑπεδέχθησαν αὐτὸν συνοδεύσαντες τὸν μέχρι τῆς κατοικίας του. Ἀπασαί αἱ ὁδοὶ δι' ὧν διήλθεν ὁ κ. Δεληγεώργης ἦσαν πλήρεις θεατῶν. Ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο μεθ' ἄκρας ἡσυχίας καὶ τάξεως. Ὁ κ. Δεληγεώργης φθάς εἰς τὴν οἰκίαν του ἐδέχθη τὰ συγγράμματα τῶν πολυπληθῶν φίλων του καὶ νύχρησθη αὐτοὺς διὰ τὴν ἐνθερμον καὶ ἐγκάρδιον ὑποδεξίωσιν των.

— Ἐξεδόθη καὶ τὸ ΜΕ'. φυλλάδιον τοῦ ἐν Σμύρῃ ἐκδιδόμενου ἀξιολόγου περιοδικοῦ συγγράμματος αὐτοῦ Μελέης, τοῦ συνοδευομένου καὶ ὑπὸ τῆς ἀποθήκης τῶν ὠρελίμων γνώσεων τὰ περιεχόμενα τῶν ὁποίων ἔχουσιν ὡς ἀκολουθῶς: α) Μελέτης. Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας. — Ὁ κατὰ τῶν Ἀσυντινῶν πόλεμος. — Ὁ Χριστὸς καὶ τὸ παιδάκι. — Συμβουλὴ κυρίας πρὸς τὰς νεάνιδας. — Μελέτη ὁδοπορικῆ καὶ μαγικὴν μελανοδοχείον. — Μελέτη κοκκίνη ἀρθροτομ. — Στατιστικαί. — Βρώμη. — Σχηματισμοὶ τῶν κοραλίνων βράχων. — Ἡ ἀστρονομία ἐν Φοινίκῃ καὶ Αἰγύπτῳ. — Σποράδην διάφορα. — Ἀποθήκης. — Ἡ πόλις Ἀμστελδάμον. — Χριστιανισμὸς εἰς τὴν πολυνησίαν. — Ἀχμέτης ὁ σκυτοτόμος (διήγημα Περσικόν). — Σποράδην διάφορα.

— Λέγεται ὅτι ὁ ἡγεμὸν τῆς Σερβίας θὰ ἐπισκεφθῇ προσεχῶς τὴν Κέρκυραν, ὅπου θὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου.

— Καὶ μετὰ τὴν μερικὴν ἀλλαγὴν τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου, ἡ ἐπαπειλούμενη πολιτικὴ κρίσις δὲν ἀπεσοδίσθη παντάπασιν. Ὁ πρόεδρος στρατάρχης Μακμαὼν ἀπεδοκίμασεν ἀναφανδὸν τὸ νομοσχέδιον τοῦ Περιε. περὶ ἐγκληνισμοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, λόγῳ ὅτι ἡ καθιέρωσις τῆς δημοκρατίας ἢ τῆς μοναρχίας ἀπάδει πρὸς τὴν ἐπταετὴ ἐξουσίαν του. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀπερίφθη διὰ ψήφων 374 κατὰ 333. Ἡ δὲ πρότασις τοῦ Μαλεβίλ, περὶ διαλύσεως τῆς ἐθνοσυνελεύσεως, ἀπερίφθη ἐπίσης διὰ ψήφων 369 κατὰ 340. Ὑπὲρ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ Περιε. ἐψήφισαν ἅπαντες οἱ δημοκρατικοὶ ἐκτὸς τεσσάρων, ὑπὲρ δὲ τῆς διαλύσεως συνεψήφισαν οἱ βονοπαρισταὶ καὶ οἱ δημοκρατικοί. Ἡ συνέλευσις θὰ ἀναβάλῃ τὰς συνεδριάσεις αὐτῆς μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου.

— Βεβαιούται ἡ Αὐστρορωσικὴ συμμαχία, χάριν τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων καὶ πρὸς καταπολέμησιν σχεδίων τινῶν τῆς Πρωσίας.

— Ἡ Ἰσπανικὴ κυβέρνησις ἀνεκήρυξε τὸν στρατιωτικὸν νόμον κατ' ἅπασαν τὴν Ἰσπανίαν καὶ διέταξε τὴν δήμευσιν τῆς περιουσίας τῶν Καρολιστῶν. Προσεκάλεσεν ἐπίσης ἐπὶ τὰ ὅπλα 80 συντάγματα ἐφεδρείας.

— Ἐν Βερολίνῳ γίνονται ἀνακρίσεις εἰς τὰς κατοικίας τῶν κληρικῶν ἐνεκεν τῆς κατὰ τοῦ Βίσμαρκ ἀποπειρας δολοφονίας. Ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης τῆς Πρωσίας δι' ἐγκυκλίου διατάσσει αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τῶν ὑπερλαλῶν, ὧν ἡ ταραχὴ προέκλεσε τὴν κατὰ τοῦ Βίσμαρκ δολοφονίαν.

— Ἐν συμποσίῳ δοθέντι ὑπὸ τοῦ λόρδου δημάρχου τοῦ Λονδίνου ὁ κ. Δισκρέλιν ἀπήγγειλε λόγον, ἐν ᾧ λέγει ὅτι ἡ κατάστασις τῆς Ἑuropῆς δὲν εἶναι εὐχάριστος. Οἰκτεῖται τὴν κατάστασιν χωρῶν τινῶν, καὶ βεβαιῶν ὅτι οὐδέποτε ἢ τῆς Ἀγγλίας, φίλις ἐπέστηθη ὅσον σήμερον, ὅτι ἡ κυβέρνησις ποιήσεται χρῆσιν πάσης τῆς ἐπιρροῆς τῆς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, δὲν ἀποδεχεται δὲ τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Ἀγγλία δὲν εἶναι ὑπεύ-

θυνος ἐπὶ τινῶν ζητημάτων, ἅτινα δυνατόν νὰ ἀναφύσῃ, διότι ὁ τόπος ἀπεναντίας ζητεῖ νὰ ἀνακτήσῃται τὸ ἀρχαῖον κλέος του.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ ἐθνοσυνελεύσει ἀνεγνώσθη ἐγγράφον τι, δι' οὗ ὁ κ. Λεσσέψ προτείνει νὰ συνδέσῃ τὴν Σαχάρν μετὰ τοῦ κόλπου τῆς Κάδης διὰ διώρυγος. Τὸ ἔργον τοῦτο, τοῦ ὁποῖου τὸ μήκος εἶναι 350 χιλιομέτρων, θὰ προξένησιν δαπάνην πολλὰν ἑκατομμυρίων φράγκων, θέλει δὲ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μεταμορφώσῃ ὅλως τὴν Ἀλγερίαν. Ἐν Γαλλίᾳ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι τῆς ἡμέρας.

— Ὁ «Ὁικονομολόγος» τοῦ Λονδίνου, ἐν τῷ τελευταίῳ αὐτοῦ φύλλῳ, ἀναγγέλλει ὅτι οἱ Γερμανοὶ ὑπήκουσιν οἱ ἐργασίας τῶν ἐλλληνικῶν δανείων, προτίθενται νὰ υποβάλλωσιν ἀναφοράν εἰς τὸ Γερμανικὸν Κοινοβούλιον, δι' ἧς θὰ ζητήσωσι τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ εἰς δίκην, ἣν θὰ κινήσωσι κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῇ μὴ ἐκπληρώσει τῶν υποχρεώσεων αὐτῆς. Τὴν εἰδήσιν ταύτην ἔσπευσεν νὰ ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ἐν Λονδίῳ Συμβούλιον τῶν ξένων χρεωγράφων ὁ κ. Δούκερ, ὁ γνωστὸς Πράκτωρ τῶν Ὁλλανδῶν κατόχων τῶν ἐλληνικῶν ὁμολόγων, ἀλλ' ἀγνωστον ἐάν ἐγένετο συνεννόησις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μετὰ τὸν αὐτὸν καὶ τῶν ἀγγλῶν κατόχων περὶ κοινῆς ἐνεργείας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτρας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὁποιαδήποτε ἐργασίαν πωλοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

Ἐνοικιάζεται εἰς μετριοτάτην τιμὴν ὁ εἰς θέσιν Ῥοζιὰ ἀμπελόκηπος τοῦ κ. Γεωργίου Γεωργιάδου περιέχων δύο οἰκίσκους καὶ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα.

Αἱ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Γκρίωνη δύο ἀποθήκαι, ἐξ ὧν ἡ μία μὲ δεξαμενὴν, ἐνοικιάζονται. Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἴδιον.

Ἡ παρὰ τὴν συνοικίαν Ποταμοῦ, κειμένη ἰδιόκτητος οἰκία τοῦ κ. Ἰωάν. Κελμπερῆ, συγχειμένη ἐκ δύο αἰθουσῶν, πέντε δωματίων, ἐνός ἐστιατορίου, μαγειρίου, δεξαμενῆς κλπ. ἐνοικιάζεται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζονται τρεῖς ἀποθήκαι κείμεναι ὀπισθεν τοῦ Παντοπωλείου καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Νικολάου Ε. Ἀδάμ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ εἰς χωρίον Μάννα κειμένη ἰδιόκτητος οἰκία τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάν. Κουρμαλίδου πωλεῖται. Οἱ ἀγορασταὶ ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν Ἰωάν. Παπαδόπουλον, βιβλιοδέτην.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Βαπορίων οἰκίᾳ τοῦ κ. Α. Ταμβάκου ἐνοικιάζεται τὸ πρῶτον ἢ καὶ τὸ δεῦτερον τμήμα, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν συνενοηθήτωσαν μετὰ τοῦ ἰδίου.

Αἱ εἰς θέσιν Σταυροῦ, κείμεναι ἐξοχικαὶ οἰκίαι τοῦ κ. Ι. Μ. Μαζίου ἐνοικιάζονται. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Σταματίου Χατζῆ Ἰωάννου Μάχκου
ἢ Φλαμουράκη κατοίκου Ἐρμουπόλεως.

Κατὰ

τῆς συζύγου του Μαργαρώς, γένους
Ἰωάννου Μοσχονᾶ ἢ Τσιρόγιαννη, κατοίκου ἐπίσης.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Σύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 337 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ δεξάμενον τὴν ἀπὸ 3 Ἰουνίου ε. ε. αἰτησίν μου περὶ διαζεύξεως διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους διέταξε τὴν κατὰ νόμον τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσίευσιν ταύτης ἐν περιλήψει.

Ἀρμόδιος δικαστὴς κλητῆρ παραγγέλλεται τὴν κοινοποιῆσαι τῆς παρούσης εἰς τὸν κ. Γραμματεῖα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ ἐμποροδικῶν, εἰς τὸ ἀκρατήριον τοῦ ἐνταῦθα εἰρηνοδικείου, εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον τοῦ Σταμ. Μπίστη, ὡς καὶ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη».

Ἐρμουπολις 12 Ἰουλίου 1874.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος
Θ. Π. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Ὁ συντάκτης καὶ υπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.